

שיעור 1*
26 דצמבר - 1 ינואר

משבר בשמיים

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי:
ישעיה 14:4,12-15; יחזקאל 28:2,12-19; יוחנן 12:31; התגלות 12:7-16;
לוקס 10:1-21.

פסוק לשינון: "הִישָׁעָה לְאֱלֹהֵינוּ הַיּוֹשֵׁב עַל הַפֶּסַע וְלִשָּׂה." (התגלות 7:10).

"חוק האהבה עומד ביסודה של ממשלת אלוהים, אושרם של כל היצורים הנבונים תלוי בהסכם המושלם שלהם עם העקרונות הגדולים של הצדקה. אלוהים חפץ שכל ברואיו ישרתו אותו באהבה, שירות הנובע מהערכה של אופיו. הוא אינו מקבל שום הנאה מציות כפוי; ולכול הוא מעניק רצון חופשי, כדי שיוכלו לשרתו מרצונם". אלן ג'י וייט, אבות האומה ונביאי ישראל, עמ' 34.

כל עוד הכירו הברואים כולם באמונים של אהבה, הרמוניה מושלמת שִׁרְתָּה בכל רחבי היקום. אך בעטיו של מוֹרְד אחד, הכל השתנה. הילל בן שחר (השטן) חשב שהוא יכול לעשות עבודה טובה יותר משעשה אלוהים. הוא חשק בעמדתו של אלוהים ובמוניטין שבא עִמָּה. תאוותו לכוח הביאה ל"מִלְחָמָה... בְּשָׂמִים" (התגלות 12:7). בהונאתו את אדם וחווה ליד העץ האסור בגן העדן, הביא השטן את המלחמה הזאת לכדור הארץ, ומאז אנו חיים עם התוצאות. תכנית הישועה היא דרכו של אלוהים בטיפול במרד ושיקום הסדר וההרמוניה שהשטן שיבש.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-2 ינואר.

החטא "בְּעֵדן גֵּן-אֱלֹהִים"

קיראו את ישעיה 15-12, 14:4. איזה תיאורים של מלך בבל מצביעים על כך שהנביא מדבר על יישות גדולה יותר מאשר שליט אנושי בלבד?

אין אף מלך עלי-אדמות שנפל אי פעם מן השמיים, אמת שמצביעה על כך שפסוקים 12-15 מתמקדים במישהו גדול יותר ממלך, אפילו מלך בבל. יתר על כן, המראות של עלייה לשמיים, להיות במיקום גבוה יותר מאשר מלאכים, ושל מושב בראש האסיפה על ההר בירכתי צפון הם כל התיאורים המוכרים של אלוהות במזרח הקרוב הקדום. שאיפותיו של השטן נחשפו כאן בצורה ברורה, בסוג זה של נבואה 'כפולה'. ישוע משתמש בטקטיקה דומה בתיאור של ההרס בירושלים (מתי 24). למרות שהתלמידים שאלו על חורבן בית המקדש, ישוע, בתשובתו, תיאר להם גם את חורבן ירושלים על-ידי הרומאים בשנת 70 לספירה, ואת המציאות הגדולה יותר של סוף העולם. באותה הדרך, מתאר ישעיה את תכונותיו של מלך ארצי אולם הוא מייחס אותן למשהו הרבה יותר מרשים וגדול מאשר מלך בשר ודם ותו-לא.

קיראו את יחזקאל 19-12, 28:2. כיצד מתואר כאן השטן?

ביחזקאל 13: 28 מתואר יצור מושלם נוכח "בְּעֵדן גֵּן-אֱלֹהִים", אחד המקושט בכל מיני סוגים של אבנים יקרות שנמצאו מאוחר יותר על החושן של הכהן הגדול וכישות שהוסמכה כמלאך מגונן ליד כסאו של אלוהים. אולם היצור המושלם, לעומת זאת, שיחת עצמו בְּשֵׁל 'יופיו'. באמצעות הקבלות לאנושיות, מאפשרות לנו הצעות אלה להבין את המציאות האלוהית. הנביאים השתמשו במשהו קרוב יותר ומובן בקלות רבה יותר על-מנת להסביר משהו שכשלעצמו, עלול להיות לנו קשה יותר להבנה. מה שקורה "בְּעֵדן גֵּן-אֱלֹהִים" עלול להיות קשה עבורנו עלי-אדמות להבין, אבל כולנו יכולים להבין את ההשפעות של שאיפות פוליטיות בוטות והרסניות של שליטים ארציים. ישעיהו ויחזקאל נותנים לנו תובנה למעבר הבלתי מוסבר, בשלב מסוים בהיסטוריה, כשהכל היה יפה ומושלם בסדר הדברים של אלוהים הועב על-ידי שאיפה הרסנית.

אם יצור מושלם, שנוצר על-ידי אלוהים מושלם, בסביבה מושלמת, יכול לקלקל עצמו בגלל גאוה, מה זה צריך לומר לנו, כאנשים חוטאים עד כמה קטלני הרגש הזה באמת?

”אֵל הָעוֹלָם הַזֶּה”

קיראו את יוחנן 30: 14, 31: 12. מדוע קורא ישוע לשטן ”אֵל הָעוֹלָם הַזֶּה”?

כאשר הניח אלוהים את אדם וחווה בגן העדן, הוא הפקיד בידם את ניהולו של גן העדן (בראשית 2: 8, 15), ואת הדאגה לטיפול בכל היצורים במים, בשמיים, ועל פני האדמה (בראשית 1: 26, 28). כשקרא אדם בשם לכל בעלי החיים, הוא הפגין את אחריותו עליהם. בדרך כלל לבעל הסמכות על משהו הזכות לקורא בשם; כך, על-ידי מתן שמות לכל היצורים, הוכיח אדם בבירור את מעמדו כשליט העולם. כאשר איבד האדם שליטה זו, מילא השטן מהר מאוד את הוואקום. חלק מהשיקום של המין האנושי, שהתאפשר על-ידי קורבן המשיח בגבעת הגולגולתא, יבוא כאשר הפדויים יקבלו את הזכות של אדם וחווה לכהן עם אלוהים לנצח, ”מִמְלַכֶּת כְּהֵנִים יֵאלֹהֵינוּ” (התגלות 1: 6, 10: 5). פרקי הפתיחה של ספר איוב מגלים מה היה היקף האובדן של האדם הראשון. כשם שאנו מקבלים מבט חטוף אל חדר הכס של היקום, אנו יכולים גם לראות כמה כפוף לטבע הפך המין האנושי מאז החטא הקדמון.

קיראו את איוב 7: 1, 2: 1, 2. מדוע מציג עצמו השטן לפני בני האלוהים כאחד שבא ”מִשׁוּט בְּאֶרֶץ וּמֵהַתְּהַלֵּךְ בָּהּ”?

ההליכה כאן אינה רק תיור בארץ. המשמעות במקרא להתהלכות הינה סימן לבעלות. כאשר נתן אלוהים את הארץ לאברהם, הוא אמר לו ללכת לרוחבה ולאורכה (בראשית 13: 17), ובאופן דומה למשה ויהושע (דברים 11: 24; יהושע 1: 3). במובן מסוים השטן מנפנף ומתהדר כ”אֵל הָעוֹלָם הַזֶּה” (קורינתיים ב' 4: 4). ההצגה של השטן בשני הפרקים הראשונים של איוב מקבילות למה שקרה בספר בראשית פרק ג'. השטן יוזם צרות בגן העדן ולאחר מכן עוזב את קורבנותיו, בני האדם לסבול בשובלו.

איזה ראיות ניתן למצוא המוכיחות את פועלו של השטן בעולם הזה? כיצד תוכל לשאוב תקווה מהבטחה שיום אחד כל אי הסדר הזה יתם?

”מִלְחָמָה... בַּשָּׁמַיִם”

אין לנו מושג למה הכוונה : ”מִלְחָמָה...בַּשָּׁמַיִם” ; כלומר, אנו לא יודעים איזה סוג של קרבות פיזיים התנהלו חוץ מאשר ההשלכה של השטן ומלאכיו לארץ. העובדה היא, שכתבי הקודש לא אומרים דבר על התוצאות הפיזיות של הסכסוך השמימי הזה. במקום זאת המלחמה הזאת קשורה לתוצאות הרוחניות בעולם.

קיראו את התגלות 16-7-12. מה זה אומר לנו על העימות הגדול כפי שהיא השפיעה בשמים ולאחר מכן על הארץ?

שימו לב לדרך החיובית שבה מדבר יוחנן על המלחמה המתמשכת בין ”שׁוֹטֵן אֱחִינוּ” ובין המתגברים. הוא מקשר אותה לגאולה ולפְּיֵאת מלכות האלוהים (התגלות 11,10: 12). נושא חיובי זה מודגש לאורך הפרק והוא היבט חשוב של העימות הגדול. זה חיוני שנציין את ההקשר הכולל של פרק 12. שלושה איומים נוראים מתוארים שם, אבל אחרי כל אחד מהם באה גאולה מדהימה. בחזון דרמטי מוצג ליוחנן המאבק בין ישוע והשטן וחוסר ההתאמה שנראית בזה. לדוגמא, ”הַתְּנִין הַגָּדוֹל” (שהוא השטן; התגלות 9: 12) מתכוון לטרוף תינוק (ישוע) העומד להיוולד. איזה תינוק יכול לשרוד את זה? אבל הוא שורד, ”וַיִּלְקַח...אֶל־הָאֱלֹהִים וְאֶל־כְּסֵאוֹ” (פס' 5). אז התנין מנסה לרדוף את האשה (סמל של עם האלוהים; התגלות 13: 12). איך יכולה אֵם שזה עתה ילדה להגן על עצמה מפני תנין גדול? אבל גם היא בורחת באורח פלא (פס' 14). בניסיון השלישי להשמיד את נבחרי אלוהים, גורם התנין למבול סוחף בעקבות האישה (פס' 15). האם אישה יכולה לעמוד בפני שיטפון? אבל שוב מתערב אלוהים ומצילה (פס' 16). וכאן מפנה התנין את תשומת ליבו לשארית (שריד) של זרע האישה. הוא זועם, ונילחם נגדם. ההיסטוריה מראה בבירור כיצד נצוד העם הנבחר של אלוהים, כיצד דוכאו ונירדפו במשך השנים. לעתים קרובות מדי אנו רואים את הבלתי אפשרי שבמאבק ותוהים כיצד ישרדו הנאמנים, ואיננו זוכרים שהסיפור לא נגמר שם. הוא ממשיך בהתגלות פרק 14, שבו אנו רואים את הנאמנים עומדים לפני כס המלכות של אלוהים; כך שגם הם ניצלו.

בזמנים שבים אתה מרגיש מאוים על-ידי כוחות גדולים ממך, כיצד תוכל ללמוד לאזור אומץ באדון, הגדול מכל איום?

השטן גורש

כפי שראינו, המלחמה בשמיים לא הייתה מוגבלת לשמיים אלא השפיעה גם על כדור הארץ. במשך זמן מה נראה שהשטן ("שׂוֹטֵן אֲחִינוּ", התגלות 10: 12) עדיין היה מסוגל לעמוד לפני כסאו של הקב"ה ולהטיח האשמות נגד עמו של אלוהים. איוב היה דמות מקראית אחת שסבלה השפלה זו.

קיראו את לוקס 10: 1-21. מה הייתה משמעות דבריו של ישוע על השטן? _____

לפני ששלח ישוע את השבעים, הוא הורה להם שלא לקחת איתם בגדים להחלפה או כסף (לוקס 4: 10) ולבקש את ברכתו של הקב"ה על מארחיהם (פסי 5). הוא הזהיר כי הם כמו כבשים המהלכים בין זאבים (לוקס 3: 10) - מקור לדאגה שבא לידי ביטוי בהתגלות פרק 12, שבו מנסה התנין לעשות מלחמה עם אנשיו של אלוהים.

בשיבתם המשמחת (לוקס 10: 17) דיווחו התלמידים כי השדים היו נכנעו להם, וזה לבטח גרם שמחה גדולה לישוע (לוקס 21: 10). בהקשר זה מצהיר ישוע שהשטן נפל כמו ברק מהשמיים. הוא מזהיר את תלמידיו שלא תהיה שמחתם מבוססת על ההצלחה שלהם על כוחות השדים, על הרוחות המאחזים בדיבוק, אלא ששמותיהם כתובים בשמיים (לוקס 20: 10). תזכורת זו מציבה איתנה את ישועת האדם בידי של מושיענו. ישוע הוא שהביס את האויב, לא אנו. עם זאת קיבלו חסידיו של ישוע את הזכות למתן עדות על הישועה שהשיג ישוע. נראה כי האירועים המתועדים בלוקס 10: 17-20 מקשרים את העבודה של העדים שהפקיד ישוע בידי אנשיו עם כוח על השטן בעימות הגדול. שליחות ומתן עדות שוחקים את הכח שיש לשטן על תושבי העולם הזה ונותן הזדמנות לאנושות לחדש את משימתם המקורית של הרחבת גבולות ממלכת האלוהים. התגברות על האויב שלנו אפשרית רק בזכות הניצחון שנחל ישוע על הצלב. שאול קובע כי ישוע הפשיט "אֶת עֲצַמֹת הַרְשָׁיוֹת וְהַשְׂרָרוֹת, הַצִּיֵּג לְרֵאֲוֵה בְּתֵּהֲלוּכַת נְצִיחוֹנוּ, נְצִיחוֹן שְׁהַשִּׁיג בּוֹ" (קולוסיים 2: 15). במשיח, אנשיו של אלוהים הם המנצחים. הדחתו של השטן מובטחת. "כָּעֵת הַמְּשַׁפֵּט שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה; כָּעֵת יִשְׁלַח הַחוּצָה שׁוֹר הָעוֹלָם הַזֶּה" (יוחנן 31: 12), לעולם הוא לא יזיק לילדיו של אלוהים שוב. אנו יכולים בוודאי לשמוח "כִּי לִיהוָה הַמְּלַחְמָה!" (שמואל א' 17: 47).

"שְׁמַחוּ עַל כִּדְ שְׁשִׁמוֹתֵיכֶם נִכְתְּבוּ בַּשָּׁמַיִם." חישבו על המילים האלה, מה הן אומרות,

ומדוע זו סיבה טובה לשמחה? _____

הקרבת המתמשך

בדיוק כמו שהרפלקסים של נחש ארסי מפרכס שזה עתה הומת, יכולים לגרום לו להכיש ולהזריק את הרעל לאדם האוחז בו, הנשיכה של השטן היא עדיין קטלנית. הוא אומנם הובס ע"י ישוע בגבעת הגולגולתא, אבל הסכנה עדיין קיימת.

קיראו את יוחנן 16:33. כיצד הזהיר ישוע את התלמידיו אודות ההמשכיות במאבק נגד הרוע?

ישוע הבהיר בבירור שלא יהיה לחסידיו קל, אבל במקום להתמקד באתגרים, הוא התמקד בנצחון שיהיה להם בו. בהרהורי על ערבות זו, הבטיח שאול למאמינים ברומא: "יאלהי השלום הוא זכריע (זכא) את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו ישוע המשיח עמכם" (רומיים 16:20). ויוחנן מתאר לקהילה בקץ הימים את אותו דבר-הנצחון שהובטח "בדם השעה" (התגלות 11:12).

קיראו את עברים 12:1,2. מי הם "העדים", וכיצד הם מעודדים אותנו? (ראו עברים 11).

באגרת אל העברים פרק 11 אנו רואים תיאור שחולף ביעף על חייהם של כמה מהגיבורים המפורסמים בתנ"ך. הבל מציע קורבן מושלם, והוא לא נשכח למרות שהוא מת. חנוך מתקרב לאלוהים כל-כך עד שנלקח ישירות להיות איתו. נח מזהיר על אירועים עתידיים בלתי נראים ומציע ישועה לעולם טבוע בחטא. אברהם משאיר תרבות מתפתחת ועניפה כדי ללכת לארץ ההבטחה. שרה יולדת את הבן שהובטח לאברהם למרות שהיא זקנה מדי להביא ילד. משה בוחר לסבול עם בני עמו מאשר לחיות בארמונו של המלך. ורחב מעידה על גדולתו של אלוהים (יהושע 9-11:2). הם בין אלה שיוצרים את עדת העדים הגדולה המוזכרת באל העברים 1:12. הם לא עדים פסיביים, כאלו הצופים במשחק; במקום זאת, הם עדים שעדיין פועלים למען נראה בברור את נאמנותו של אלוהים אליהם, ששמר אותם ועזר להם בכל מאבקהם. כל זאת נכתב למעננו כדי שנדע שאנו לא לבד בקרב המתמשך.

שימו לב לכמה מאלה שהוזכרו באל העברים פרק 11. מי הם היו, ומה איפיין אותם? איזו נחמה ועידוד תוכל לשאוב מהעובדה שהם לא היו ללא רבב וללא דופי אלא אנשים עם פחדים, תשוקות, וחולשות כמו כולנו?

חומר נוסף למחשבה: אנו לא יודעים מדוע התעורר החטא בשטן. אלן ג'יי וייט אומרת לנו כי "אט-אט אחזה בשטן התשוקה לרומם את עצמו." (אבות האומה ונביאי ישראל עמ' 18). העובדה שזה קרה ליצור מושלם מגלה בצורה רבת עוצמה את המציאות של רצון ובחירה חופשית כחלק מממשלתו של אלוהים. אלוהים ברא את כל היצורים התבוניים כטובים; הם היו יצורים מוסריים עם טבע מוסרי טוב. לא הייתה בם שום נטייה לכיוון רוע. אם כך כיצד התעורר החטא במלאך שהפך לשטן? התשובה היא... שאין תשובה. אין שום תירוץ לחטא. אם ניתן היה לתרץ אם אפשר היה למצוא סיבה, אז יכל אלוהים בעצמו להיות אחראי לכך. כבני האדם אנו רגילים למערכות יחסים של גורם ותוצאה. אבל לחטא אין גורם; פשוט אין סיבה לו. הוא לא הגיוני. השטן לא יכול להצדיק את מעשיו, ובמיוחד לא משום שהועדף כל-כך על-ידי אלוהים. אבל איכשהו, דרך שימוש לרעה ברצון החופשי, שיחת עצמו השטן, ומלהיות "היילל בן-שחר" והפך לאויב המשטין-ה"יָרִיב". למרות שרבות איננו מבינים, אנו צריכים להבין מספיק בכדי לדעת בדיוק עד כמה אנו צריכים להיות זהירים בעצמנו עם המתנה הקדושה שקבלנו של רצון ובחירה חופשיים.

שאלות לדיון:

1. קנאה מלאה תפקיד גדול במרד של השטן נגד אלוהים. מנסיונך, איזה נזק גורמת הקנאה? כיצד נוכל ללמוד להילחם ברגש נפוץ זה?
2. הגו עוד על המתנה המדהימה של רצון ובחירה חופשיים. כיצד אנו משתמשים במתנות אלה בכל יום? ראו כמה מהתוצאות הנוראות של השימוש השגוי במתנה זו. כיצד נוכל ללמוד להשתמש בם בצורה נכונה?
3. חישבו על תפקידו של החוק בהקשר של רצון ובחירה חופשיים. עצם העובדה שלאֱלוהים יש חוק צריכה להיות לעדות למציאות של רצון חופשי. אחרי הכל, מהי מטרתו של חוק מוסרי, אלא אם כן ישנם יצורים מוסריים שיכולים לבחור לפעול על פיו? הגו עוד בהשלכות של החוק ומה זה אומר על החופש האנושי.
4. קיימת נטייה חזקה, במיוחד באיזורים מסוימים בעולם, לדחות את הרעיון של שטן תרתי משמע. מדוע עומדת השקפה שכזאת בניגוד אפילו להבנה הבסיסית ביותר של התנ"ך?